

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.073 van 5 november 2003
in de zaak A. 139.036/X-11.499.**

In zake : 1. Kathy STAMPAERT,
 2. Christiaan ROELS,
 3. Suzanne DE CRAENE,
 die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomen partij :

de Vlaamse Landmaatschappij,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE MEYER,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Zuidstationstraat 21.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Kathy STAMPAERT, Christiaan ROELS en Suzanne DE CRAENE op 11 juli 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 april 2003 van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de Vlaamse Landmaatschappij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van het natuurinrichtingsproject "Latemse Meersen", met name de aanleg van een knuppelpad, beplantingswerken, groenaanleg en onderhoud, graven en ruimen van poelen op een terrein gelegen te Sint-Martens-Latem, Brakelmeersstraat, kadastraal bekend Sectie A, nr. 453 C "inzonderheid van het plan nr. 2 Maatregel 3b/02: aanleggen en verbeteren wandelpad en het plan nr. 3 Maatregel 3b/01 : bos omvorming populierenaanplant.";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat V. TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. DE MEYER, die verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Vlaamse Landmaatschappij met een verzoekschrift van 7 augustus 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen samengevat aanvoeren dat hun rustig woongenot definitief tot het verleden zal behoren, dat zij ontegensprekelijk ernstig zullen worden geschaad in hun privacy, en dat de rust en de stilte en het ongeschonden uitzicht waarvan zij jarenlang hebben kunnen genieten en dat gevrijwaard werd door de rangschikking als landschap bij ministerieel besluit van 25 januari 1995, nu onherroepelijk en onherstelbaar dreigt te worden verstoord; dat zij dit nadeel steunen op twee uitgangspunten, dat zij als eerste uitgangspunt stellen dat zij allen wonen aan de rand van de bebouwing van de oude dorpskern van Sint-Martens-Latem, waarbij alle eigendommen uitkijken op het achtergelegen landschap, een onaangeroerd en jarenlang spontaan ontwikkeld natuurgebied (Latemse Meersen), waarvan zij zich verzekerd wisten van een maximale vrijwaring omwille van de vele verbodsbepalingen van het rangschikkingsbesluit, dat zij als tweede uitgangspunt stellen dat de oude dorpskern van Sint-Martens-Latem een zeer hoge toeristische aantrekkingskracht heeft, die nog versterkt wordt door de onmiddellijke nabijheid van de aanlegstijger van de Benelux-boot, waardoor deze dorpskern dag in dag uit overspoeld wordt door wandelaars, dat het knuppelpad tot gevolg zal hebben dat er niet alleen een zeer druk wandelverkeer zal zijn aan de voorzijde van hun eigendommen, maar ook aan de achterzijde, en dat dit pad zal zorgen voor een permanente inkijk, dat een in onbruik geraakte wandelweg door de aanleg van het knuppelpad immers een nieuw wandelpad wordt met hoge toeristische aantrekkingskracht, en dat het nadeel ook moeilijk herstelbaar is nu de aanleg van het pad

slechts kan worden uitgevoerd als de bestaande bomenrij en de onderbegroeiing langsheen de eigendommen van verzoekers zullen zijn gerood;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoekende partijen volkomen ten onrechte stellen dat het bestaande wandelpad thans niet meer wordt gebruikt, dat meer dan de helft van het pad ongewijzigd blijft, dat er aan het begin van het pad een bord staat met de vermelding dat geleide wandelingen mogelijk zijn en dat het pad gesloten is van 20 maart tot 30 juni, en dat het gebruik van het pad louter voortvloeit uit de functie en de bestemming van het pad en niet uit de bestreden beslissing, dat voorts niet wordt aangetoond dat het pad een toeristische attractie wordt, dat het een pad blijft met een zekere moeilijkheidsgraad naar schoeisel, enz., en dat het college ook aan het gebruik van het pad voorwaarden kan verbinden, bv. wat de tijdsduur betreft, dat de inkijk in de tuinen van op het knuppelpad onjuist is, dat er een niveauverschil is waarbij de tuinen 1 m hoger liggen dan het maaiveld van het pad, en dat de bovenzijde van het knuppelpad zal variëren tussen 20 en 40 cm boven het maaiveld, dat er de bestaande hagen en houtkanten zijn, en dat de mogelijkheid tot inkijk dus niet wordt verhoogd, dat de aangelanden overigens zelf beschikken over een uitgebreid groenscherp, en dat ten slotte verzoekende partijen nooit een bezwaar hebben ingediend in het kader van het natuurinrichtingsproject;

Overwegende dat de tussenkomen partij zich aansluit bij de door de verwerende partij aangevoerde argumentatie en hieraan niets toevoegt;

Overwegende dat bij beschikking in kort geding gewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op 6 oktober 2003 (rolnummer 03/535/C), na plaatsbezoek, het door verzoekers aangevoerde nadeel als niet ernstig werd verworpen; dat er geen redenen voorhanden zijn om daar thans anders over te oordelen;

Overwegende daarenboven dat het besluit van 25 januari 1995 van de Vlaamse minister Verkeer, Buitenlandse handel en Staatshervorming houdende rangschikking als landschap van "de Leiemeersen" te Sint-Martens-Latem, zoals afgebakend op het bijgaand plan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 juni 1995, bij arrest nr. 119.745 van 23 mei 2003 is vernietigd; dat verzoekende partijen zich om deze reden alleen reeds niet dienstig kunnen beroepen op de in dat

vernietigde besluit vervatte verbodsbepalingen om een nadeel te kunnen aanvoeren geput uit de uitvoering van de aangevochten werken en handelingen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Vlaamse Landmaatschappij in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf november 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.